

Amenajarea Padurilor

Acest **curs** prezinta **Amenajarea Padurilor**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **142 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Extras

TEMA 1.1. - AMENAJAREA PĂDURILOR ÎN CONTEXTUL SILVICULTURII CU ȚELURI MULTIPLE. SARCINILE , BAZELE ȘI PRINCIPIILE DE AMENAJARE A PĂDURILOR CU FUNCȚII MULTIPLE . (2 ORE)

1. Evoluții favorabile în amenajament conexiuni cu alte științe
2. Istoria amenajării pădurilor din Republica Moldova
3. Sarcinile și bazele amenajamentului
4. Principii de amenajare a pădurilor cu funcții multiple.

Noțiuni

Amenajare pădurilor - știința organizării și conducerea pădurilor spre starea lor de maximă eficacitate polifuncțională, potrivit sarcinilor multiple economico-sociale și ecologice ale silviculturii.

Amenajament silvic - lucrare multidisciplinară ce cuprinde un sistem de masuri pentru organizarea și conducerea unei păduri spre starea cea mai corespunzătoare funcțiilor multiple ecologice, economice și sociale.

Conform CODUL SILVIC Articolul 71. Amenajamentul silvic include un sistem de masuri pentru asigurarea gospodăririi raționale a terenurilor din fondul forestier și realizării folosințelor silvice, regenerarea eficientă, paza și protecția pădurilor, promovarea unei politici tehnico-științifice unice, bazate pe concepția de dezvoltare durabilă a pădurilor și silviculturii.

Ca termen amenajarea pădurilor provine din limba franceză (menage - gospodărire). După definiția prezentată de L. Parrde (1930) ea mai înseamnă reglementarea exploatarea unei păduri conform necesităților de lemn a societății pe care o deservesc, adică reglementarea tăierilor în așa fel încât să se asigure recolte anuale susținute de material lemnos.

1. Evoluții favorabile în amenajament

Amenajarea pădurilor cu țeluri multiple în evoluția sa a suferit două etape de dezvoltare :

1a - economică, referitoare doar la calcularea posibilității de masă lemnoasă (calcularea posibilității prin metoda parchetării simple).

2a - caracterizată prin polifuncționalitatea pădurilor - atribuirea arboretelor pe lângă funcția de producție și funcția de protecție.

La începutul apariției amenajamentului silvic ca știință și practică (secolul XIX), accentul principal constituia necesitatea satisfacerii cerințelor mereu crescânde ale societății privind produsele lemnoase. Astfel, pădurea era privită doar ca o resursă naturală de masă lemnoasă, neglijându-se celelalte produse ale pădurii și funcțiile de protecție ale acesteia. Această concepție a stăpânit gândirea amenajistică până

la jumătatea secolului XX. Atunci s-a constatat (Baader,1945), necesitatea unor schimbări conceptuale în direcția recunoașterii cerințelor mult mai variate ale societății față de pădure și a rolului acesteia în conservarea și protecția mediului înconjurător.

Așadar, de unde înainte de cel al doilea război mondial amenajării pădurilor îi revenea, în esență, sarcina de a stabili condiții menite să prevină epuizarea sau distrugerea "rezervei" de lemn, în noua concepție îi revine obligația de a acționa direct asupra procesului de producție, fixându-i țeluri, conducându-l deci pe linia obiectivelor social-economice, și reglementând modul de realizare a acestora.

Sintetizând aceste tendințe și preocupări, profesorul Nicolae Rucăreanu (1906-1986) aprecia, în 1962, că rolul amenajării pădurilor constă în organizarea lor pentru funcțiile ce le-au fost atribuite și în consecință, definea, atunci disciplina ca fiind „știința organizării pădurilor în conformitate cu sarcinile gospodăriei silvice”

Această evoluție pozitivă a științei și practicii amenajistice, pornind de la recunoașterea polifuncționalității pădurii, a pus fundamentul primelor progrese pentru gospodărirea funcțională a pădurii, în baza conceptului de zonare funcțională a acesteia. Astfel, începând cu a doua jumătate a secolului XX, se poate vorbi despre promovarea concepției sistemice în amenajamentul silvic. Prin aplicarea acestei concepții, se trece de la înțelegerea simplistă a pădurii ca drept sursă de masă lemnoasă, la dezvoltarea ideii eficacității funcționale a acesteia, ca prefață a polifuncționalității pădurilor. Promovarea conceptului sistemic în gospodărirea durabilă a pădurilor se poate realiza doar prin elaborarea și aplicarea amenajamentului silvic pe baze ecologice, astfel dovedindu-se indispensabile legăturile dintre amenajament și ecologia modernă.

Pădurea este privită astăzi ca ecosistem forestier, în care se manifestă clar trăsăturile specifice sistemelor biologice complexe, dintre care cele mai importante sunt: integralitatea, echilibrul dinamic și autoreglarea.

Ca sistem biologic dinamic, capabil de autoorganizare și autoregenerare, pădurea tinde de la sine, în virtutea finalității sale naturale, spre starea (caracteristică) de echilibru dinamic, prin care își asigură autoconservarea. Antrenată însă în procesul social-economic, pădurea - și odată cu ea arboretele ce o compun - nu-și pot îndeplini funcțiile ce revin în acest proces, fie că se referă la producția de lemn, fie că se referă la anumite servicii de protecție în scopuri economice sau sociale, decât dacă sunt aduse de fiecare dată, din punct de vedere structural, într-o stare adecvată acestor funcții.

Este evident însă că acest lucru nu se poate îndeplini decât prin intervenția omului, integrându-se, adică, el însuși în sistem, ca organ conducător. Se constituie astfel un nou sistem, un sistem biotehnic-economic, compus din două subsisteme: unul condus - pădurea, și altul conducător - administrația silvică. În cadrul acesteia se disting: conducerea superioară, serviciile tehnico-operative (ocoalele silvice etc.) și unitățile speciale de amenajare a pădurilor. Fiecare din aceste organe ale sistemului conducător îi revin, pe linia transformării structurale a pădurii, sarcini specifice.

Se înțelege încadrarea pădurilor în procesul economic și social îi revine conducerii gospodăriei silvice. Pentru aceasta însă ea trebuie să cunoască atât posibilitățile pădurilor de a satisface nevoi sociale, resursele lor, cât și modul în care aceste resurse pot fi utilizate în condiții economice. Sarcina de a stabili toate acestea și de a organiza apoi pădurile, fixându-le funcții și creând, în raport cu ele, unități de gospodărire, apoi de a conduce pădurile, sub aspect structural-funcțional, spre starea de maximă eficacitate în raport cu funcțiile atribuite îi revine amenajării pădurilor.

Starea de maximă eficacitate se definește, desigur, printr-un proiect. Și în trecut și stăbăla prin proiect o anumită stare de atins; numai că în loc de starea de maximă eficacitate era vorba de starea normală, prin care se înțelegea cu totul altceva. Starea normală înseamnă un obiectiv bine determinat din punct de vedere structural: prin numărul claselor de vârstă și raportul dintre ele, prin mărimea fondului de producție etc., pe când starea de maximă eficacitate definită prin proiect nu prezintă decât o imagine, mai mult sau mai puțin exactă, a stării optime. Aceasta urmează să fie atinsă din aproape în aproape printr-un control organizat, prin experimentări și revizuri. Mijlocul de conducere a pădurilor și a arboretelor spre starea optimă în raport cu funcțiile ce li s-au atribuit îl constituie conexiunea inversă.

Din aceste precizări rezultă că amenajarea pădurilor cuprinde, în esență, două feluri de lucrări: organizatorice și de conducere. Cele dintâi au ca obiectiv constituirea pădurilor în sisteme, respectiv formarea unităților de gospodărire și „amenajarea” lor sub aspect structural-funcțional prin crearea condițiilor necesare pentru asigurarea unei bune orientări în pădure și pentru desfășurarea cu succes și fără riscuri a lucrărilor de cultură silvică , de exploatare, protecție și control etc., precum și elaborarea modelului structural al ansamblului (sistemului) de arbori sau arborete, model menit să-i asigure funcționalitatea și permanența; - iar cele de conducere au ca obiectiv asigurarea realizării structurii exprimate de model, prin identificarea și descrierea, arboretelor componente, specificarea lucrărilor de efectuat și planificarea desfășurării acestora în timp și spațiu.

Documentul complet de 142 pagini il poti citi daca il descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

Mai multe detalii se gasesc in [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](http://Biblioteca.RegieLive.ro)